

ПЕЙО ЯВОРОВ ПОКАЯНИЕ

chitanka.info

*Отрекох те, проклех те някога, о боже,
и ето ме повергнат в прах...
Не милост осенява грешното ми ложе:
чрез твоята жестокост те познах!*

*Обичам аз — и страдам... И страданието към
омраза*

*не е ли зов?
Ти с обич и омраза духом ме проказа, —
проказата нарекох аз любов.*

*Самотно ми е: чувствавам пустинята въздушна
и слънчевия жар!
Природата сияе мъртво равнодушна...
Защо съм посред нея жива твар?*

*Аз любя, но не искам, не мечтая!
И само знам —
аз знам началото; не виждам края,
не виждам и не питам що ме чака там.*

*От много върхове надничам, спущам се по
всичките наклони
и в бездната се губи моя път.*

*Навън окото сълза не порони; вътре сълзите ми
оживяха скорпиони
по жилите ми гмежно се влекът.*

*Отрекох се, проклех те, господи... и ето ме
сред пъкъла, и ето ме — сред пламък
вопия аз:
Кажу, кажу сърцето ми да стане камък —
и нека ме приспи навеки мраз!*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.